

תת"ע 2248/10/20 - זהר ציפורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2248-10-20 מדינת ישראל נ' ציפורי

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מבקשים	זהר ציפורי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח שמספרו 30251556202 לנאשם יוחסה עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירה בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 19.6.20.
3. בגוף הדוח צוין כי על הנאשם להתייצב לדיון ביום 15.10.2020. הנאשם קיבל את הדוח לידו מהשוטר.
4. התיק נפתח בבית משפט. בתאריך 13.10.2020 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט כי בשל הסגר הדיון בעניינו של הנאשם שנקבע ליום 15.10.2020 ידחה ונקבע מועד חדש ליום 14.02.2021.
- החלטת בית המשפט בדבר הדחייה נשלחה בדואר לנאשם ואישור המסירה למועד הנדחה נמסר לכתובתו של הנאשם וחזר בציון "בהעדר הנמען נמסר לבין משפחה".
5. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הודיע לה על כתב האישום וכן על מועד הדיון הנדחה ליום 14.2.21, היא רשמה זאת ביומנה ואולם בשל העובדה כי באת הכוח היתה בסגר עם ילדיה עקב תקופת החירום - הקורונה, נבצר ממנה להגיע לדיון.
6. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בקיומה של טעות משרדית כדי להצדיק ביטול פסק הדין.

דין

7. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

9. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיה של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

אכן טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין, ראה בעניין זה ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03).

זאת ועוד, עיון בייפוי הכוח שצורף לבקשה עולה כי ייפוי הכוח נחתם בתאריך 21.07.2020 והוא לא נסרק לתיק בית המשפט בשום שלב, לא קראת מועד הדיון המקורי אליו זומן הנאשם במעמד קבלת הדוח ולא למועד הנדחה, אלא רק לאחר שהנאשם נשפט בהעדר והוגשה הבקשה הנדונה.

לבקשה גם לא צורף כל תצהיר התומך בטיעונים הרשומים בבקשה.

11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם ו/או באת כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

13. הבקשה נדחת.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, בהעדר
הצדדים.